

Gur jit Singh Randhawa vs. The State of Punjab and another
(P. C. Jain, A.C.J.)

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਪੀਸੀ ਜੈਨ ਏ.ਸੀ.ਜੇ., ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਜੀ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.ਜੇ.

ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4803 .

ਦਸੰਬਰ 21, 1984

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਆਰਟੀਕਲ 14, ਅਤੇ 15— ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ— ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ 'ਟੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਸੀਟਾਂ ਵੀ ਰਾਖਵੀਆਂ ਹਨ— ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਲਈ ਰਾਖਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਪਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ—ਕੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਰਾਖਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਭਾਰ— ਅਜਿਹੇ ਅੰਕ— ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਪਨ ਮੈਰਿਟ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕਰਨ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੈਟਾਗਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਨ ਕੈਟਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਰਿਟ ਲਿਸਟ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਰਲ ਕੈਟਾਗਰੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੈਟਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦਾਖਲੇ ਉਸ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਆਪਣੇ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਾਹਤ।

(ਪਾਰਾ 10)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਟੇਜ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਵੇਟੇਜ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਆਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ। ਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਖਿਡਾਰੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਹਰਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਭਾਵ ਕਿ ਭਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਖਵੇਂ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਰਲ ਡੇਟਗੋਰੀ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ

Gur jit Singh Randhawa vs. The State of Punjab and another
(P. C. Jain, A.C.J.)

ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਜ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜਨਰਲ ਕੈਟ ਗੋਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਵਜ਼ਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਹਰਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਭਾਵ ਇੱਕ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਭਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਕੇ ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)।

1984 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾੜੀਆ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਜੀ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਪੂਰਾ ਬੈਂਚ ਜੈਨ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਮਾਨ ਜੁਸਿਸ ਡੀ.ਐਸ. ਤੇਵੜੀਆ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੀ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੇ 21 ਦਸੰਬਰ 1984 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ ਸੈਡਮਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਲਿਖਤ ਰਿੱਟ, ਆਦਿਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ -

- (i) ਕੇਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨਾ;
- (ii) ਅਨੁਸੂਚਿਤ P -1 ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ;
- (iii) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਰਾਖਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਓਪਨ ਮੈਰਿਟ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖਤੀ ਨਾਲ ਭਰਨ।
- (iv) ਓਪਨ ਮੈਰਿਟ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਗੁਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਵਜ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ;
- (v) (iii) ਅਤੇ (iv) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ MBBS/BDS ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ;
- (vi) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ;
- (vii) ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਅਜ਼ੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ;
- (viii) ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਸ਼ਰਤਾਂ;

ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ.)

- (ix) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼ਰਤ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ

Gur jit Singh Randhawa vs. The State of Punjab and another
(P. C. Jain, A.C.J.)

ਨਿਪਟਾਇਆ ਸੀ:

-1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ MBBS/BDS ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਭਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਦਰਪੂਰਵਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੋਖਮ ਅਤੇ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ ਆਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਪਸਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਜੇ.ਐਲ.ਗੁਪਤਾ /

ਏ.ਐਸ.ਸੰਧੂ, ਐਡੀ. ਏਜੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਰਾਕੇਸ਼ ਖੰਨਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, *ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਲਈ*

ਨਿਰਣਾ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ.-

(1) ਸਾਡਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੁੜੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ - ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4811, 4825, 4845, 4846 ਅਤੇ 4868 ਆਫ 1984, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

(3) ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦਾ ਖਿਡਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ 'ਬੀ' ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ 1983-84 ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜਾਂ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਿਖੇ) ਵਿੱਚ ਐਮਬੀਬੀਐਸ/ਬੀਡੀਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਬਕਾਇਆ ਲਈ 2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀਟਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ। ਖਿਡਾਰੀ ਇਹ ਸੀਟਾਂ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ- ਪੁਰਸ਼ਾਂ/ਔਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ (ਜਿਸਨੂੰ ਪੀ.ਐੱਮ.ਟੀ. ਟੈਸਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀਐਮਟੀ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਮੈਰਿਟ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਰੇਡਿੰਗ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

(4) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 1984 ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 350 ਸੀਟਾਂ ਸਨ।

ਫਰੀਦਕੋਟ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੀ.ਐੱਮ.ਟੀ. ਟੈਸਟ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 300 ਵਿੱਚੋਂ 157.50 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 331 ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ

Gur jit Singh Randhawa vs. The State of Punjab and another
(P. C. Jain, A.C.J.)

ਗਿਆ। ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀਐਮਟੀ ਟੈਸਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਐਮਬੀਬੀਐਸ/ਬੀਡੀਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

(1) MEES/BDS ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ:

ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। I ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਹਰੇਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਖਿਡਾਰੀਆਂ/ਸਪੋਰਟਸ ਟ੍ਰੈਨਿੰਗ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ: —

ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖੇਡ ਗ੍ਰੈਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

(i) ਦਸ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦਾ 8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ।

(ii) ਬੀ ਗ੍ਰੇਡ - ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦਾ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ।

(iii) C ਗ੍ਰੇਡ — ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦਾ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ।

(iv) ਡੀ ਗ੍ਰੇਡ - ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦਾ 2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ।

(2) ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅੰਤਰ-ਸੈ-ਮੈਰਿਟ ਪ੍ਰੀ-ਐਡਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗਿਤਾ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਅਤੇ ਵੋਟੇਜ ਵਜੋਂ ਜੋੜੇ ਗਏ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ/ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ (viii) (ਬੀ) ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 3 (ਸੀ) ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ (viii) (a) ਦੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ( ) ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗਿਤਾ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ । ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਮੀਦਵਾਰ

(3) ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ/ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀਆਂ, ਖਿਡਾਰੀਆਂ/ਖੇਡਣੀਆਂ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ/ਗ੍ਰੈਡ ਚਿਲਡਰਨ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਨੋਟ।—ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਸੀਟਾਂ ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਭਰੀਆਂ

Gur jit Singh Randhawa vs. The State of Punjab and another
(P. C. Jain, A.C.J.)

ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਸੀਟਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰਾਖਵੀਆਂ ਹਨ:-

(i) ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ/ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ	.. 25 ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਂ
(ii) ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ	.. 5 ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਂ
(iii) ਪਿਛੜਾ ਖੇਤਰ	2 ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਂ
(iv) ਖਿਡਾਰੀ/ਔਰਤਾਂ	. 2 ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਂ
(v) ਕੇਂਦਰ/ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸਰਕਾਰ	7 ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਂ
(vi) ਸਰਹੱਦੀ ਖੇਤਰ	2 ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਂ
(vii) ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦੇ ਬੱਚੇ/ਗ੍ਰੈਡ ਚਿਲਡਰਨ ਪੀੜਤ	.. 2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ
(viii) (ਏ) ਬਚਾਓ ਦੇ ਬੱਚੇ/ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਾਰੇ ਗਏ ਜਾਂ ਅਪਾਹਜ ਹਨ 2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ	
(ਬੀ) ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ/ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ..	1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ
(ix) ਅਪਾਹਜ ਉਮੀਦਵਾਰ (MBBS/ ਲਈ ਸਿਰਫ ਕੋਰਸ)	.. 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੇ 'ਬੀ' ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਸਪੋਰਟਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਉਸ ਨੂੰ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ

ਇਸਤਿਹਾਰੀ ਵੇਟੇਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੇਟੇਜ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 300 ਵਿੱਚੋਂ 165.37 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 221 ਤੋਂ 226 ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ / ਬਰਾਬਰ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 5 ਫੀਸਦੀ ਵੇਟੇਜ ਅੰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਾਲਿਸੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਿ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਦੇ 'ਡੇਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਬਰ-ਆਈਟਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛਪੀ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਦੀ ਨਕਲ ਕਰੋ। ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ.ਐਲ. ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"2. ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਾਖਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਓਪਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਨਾ ਲਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੈਟ ਗੋਰੀ ਸੀਟਾਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲਾਂ ਦੀ ਸਕੱਤਰ ਸਿਹਤ, ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਰਚਾ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ।

3. ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ, ਭਾਵ, 1984-85 ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ - ਐਂਡ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਓਪਨ ਮੈਰਿਟ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-1 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-1. , ਅਤੇ MBBS/BDS ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ।

(6) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 23 ਅਕਤੂਬਰ 1984 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਜਦੋਂ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ:-

“ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੀ ਗ੍ਰੇਡ ਸਪੋਰਟਸਮੈਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਾਧੂ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਪਰ ਉਕਤ ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਹਨ

ਓਪਨ ਕੈਟਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ 5 ਫੀਸਦੀ ਅੰਕ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1984, ਦਸਤੀ ਲਈ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ।

(7) ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ

ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਡੀਕਲ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 67 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ 'ਬੀ' ਗ੍ਰੇਡ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੇਟੇਜ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਮ ਵਰਗ. ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੇਟੇਜ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਗਰੇਡਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵੇਟੇਜ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੁਲਨਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਓਪਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੇਵਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਓਪਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲੇ ਹੋਏ ਰਿਜ਼ਰਵ ਐਡ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ। ਇਸ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਓਪਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕੈਟਾਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਗੜਬੜੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਡ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਕੋਰ ਵਿੱਚ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕਦੇ। ਵਜ਼ਨ ਸਿਰਫ ਖੇਡ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ- ਗਰੇਡਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਭਰਨ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵੱਲੋਂ 50 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ।

(8) ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 7 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ।

(9) ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਲ ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਨਰਲ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ, ਕਿ ਪੀ.ਐੱਮ.ਟੀ. ਟੈਸਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਓਪਨ ਕੈਟ ਗੋਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੈਟ ਗੋਰੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਖਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਰ. ਜੈਕਬ ਮੈਥਿਊ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1), ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ '

ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। **ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਈਯੂਐਸਵੀ ਬਲਰਾਮ (2)**।

(10) ਇਸ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ R1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਵੀਂ ਨੀਤੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗਿਆਪਨ ਮਿਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਫਿਰ ਓਪਨ ਮੈਰਿਟ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ* ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਅਪਵਾਦ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੈਟਾਗਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਓਪਨ ਕੈਟਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਸਗੋਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। **ਯੂਐਸਵੀ ਬਲਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨਿਰੀਖਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੋ:-

"ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਤਰਕੁੰਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1964 ਕਰਾਲਾ 39.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1972 ਐਸਸੀ 1375

ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਭਾਵ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਖਵੇਂ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਰਾਖਵੇਂ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮੂਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੇ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ

ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਵਰਗ ਨੂੰ ਪਛੜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਪਛੜੀ ਹੀ ਰਹੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਵਰਗ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਣ ਲਈ ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 2303 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਜਨਰਲ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਅਵੇਧ ਹੈ। ਓ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਜਨਰਲ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਜਾਂਚ **ਲਈ ਸਮਾਂ ਹੈ**। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਚੋਣ ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਖਵੇਂ ਵਰਗ ਦਾ ਕੋਟਾ 1 ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਭ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ.ਐਲ. ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਾਈਡ-ਲਾਈਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ। **ਜੈਕਬ ਮੈਥਿਊ ਦੇ ਕੇਸ** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੋਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਮੁੜ ਫੈਸਲਾ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ **ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ**। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦਾਖਲੇ ਉਸ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਲਈ।

(11) ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਖਿਡਾਰੀ/ਖੇਡਾਂ-ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵੇਟੇਜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਵਰਗ

ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਿਡਾਰੀਆਂ/ਖੇਡਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਕੋਰ ਵਿੱਚ ਭਾਰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਉੱਪਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਪੇਖਿਕ ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਟੇਜ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵੇਟੇਜ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਰਿਟ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਮ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜੋ ਉਮੀਦਵਾਰ ਖਿਡਾਰੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਹਰੇ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਉਹ ਭਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਜ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਵਜ਼ਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਬਹੁਤ ਚੌੜਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਹਰੇ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ।

(12) ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ **ਬਨਾਮ** ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ.)

ਭਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ। ਇਹ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(13) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, 1984 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 4660, (ਮਿਸ ਮਨਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 6 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਸ ਮਨਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਦਰੁਸਤਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਵੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮਿਸ ਮਨਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(14) ਹੁਣ NowaIL ਸ਼ਾਲਿਨੀ ਮਿੱਤਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੇ ਗਏ 1984 ਦੇ CWP 4825 ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੇ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਉਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(15) ਜੁਲਾਈ/ਅਗਸਤ, 1984 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਆਈ.ਪੀ.ਆਰ.-

ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਾਲਿਨੀਤਾ ਮਿੱਤਲ ਪਾਸ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ 539/650 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਚਾਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਭਾਵ ਫਿਜ਼ੀਕਲ, ਕੈਮਿਸਟਰੀ, ਗਣਿਤ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ 600 ਵਿੱਚੋਂ 492 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬੀਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਭਰੇ ਗਏ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ:-

- (1) ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕਸ।
- (2) ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ।
- (3) ਮਕੈਨੀਕਲ.
- (4) ਉਤਪਾਦਨ.
- (5) ਸਿਵਲ.
- (6) ਏਰੋਨੋਟਿਕਲ।
- (7) ਧਾਤੂ ਵਿਗਿਆਨ।

(15)

ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ 28 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੂਜੀ ਪਸੰਦ, ਭਾਵ, ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕਸ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ - ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਨਰਲ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜਨਰਲ ਪੂਲ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ 5 ਅਤੇ 6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੰਬਰ 6 ਅਤੇ 7 ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ।). ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪਸੰਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕਸ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(16) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੀਟ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਵੇਟੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(17) ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(18) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਪੋਕਟਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰੀ-ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ.ਸੀ. ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਨਰਲ ਪੂਲ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਉੱਚੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਪੂਲ ਸੀਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਜਨਰਲ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ, ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਯੋਗ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮ ਪੂਲ ਉਮੀਦਵਾਰ.

(19) ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਜ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਲ 1981 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ IX/X ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਸੀ.

ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ **ਬਨਾਮ** ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ.)

ਨੈਸ਼ਨਲ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਰਾਜ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਦੇ ਆਧਾਰ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਜਦੋਂ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ (ਭਾਵ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ) ਪ੍ਰੀ- ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਖੇਡਾਂ ਲਈ ਵੇਟੇਜ ਦੀ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਉਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਥਿਤੀ, ਭਾਵ, ਪ੍ਰੀ-ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੇਟੇਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਜ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰੀ-ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪੱਧਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸਕੂਲ ਪੱਧਰ ਦਾ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲ 1981 (ਭਾਵ, 9 ਵੀਂ/10 ਵੀਂ ਕਲਾਸ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੀਰੀਅਡ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਖੇਡਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੇਮ ਨਹੀਂ ਖੇਡੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਟੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਜ਼ਨ ਸਿਰਫ ਉਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ, ਦੂਜਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ (ਭਾਵ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ - 1st, 2nd ਜਾਂ 3rd) ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜੇਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜੇਤੂ ਰਹੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਸਕੂਲ, ਸੈਕਟਰ ਪੱਧਰ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਭਾਵ, ਖੇਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(20) 3 ਹੋਰ ਧੰਦਿਆਂ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਪੀ.3 ਐਸ.ਵੀ.ਬਾਜਵਾ, ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੇਟੇਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੇਡਾਂ

ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਵਾਬ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 7(i) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਚਾਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ 600 ਵਿੱਚੋਂ 486 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਲਈ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਕੁੱਲ 500.528 ਅੰਕ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।

ਖੇਡ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ - ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1981-82 ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ (ਬੈਡਮਿੰਟਨ) ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤਿਰਿਕਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 28 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਤੋਂ 3 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਤੱਕ ਆਯੋਜਿਤ XXVII ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕੂਲ ਖੇਡਾਂ (ਵਿੰਟਰ ਮੀਟ) ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਮੀਟ ਲਈ ਚੋਣ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕੋਚਿੰਗ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਲਾਭ ਜੋ ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ਰਾਜ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸ਼ੀਸ਼ਨ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੇਡ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੋਰਟਸ ਗ੍ਰੈਡੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, XXVII ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕੂਲ ਖੇਡਾਂ (ਵਿੰਟਰ ਮੀਟ), ਪੁਣੇ, 1981-82 ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1981 ਤੋਂ 6 ਨਵੰਬਰ, 1981 ਤੱਕ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਅੰਤਰ ਸਕੂਲ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੈਡਮਿੰਟਨ (ਜੂਨੀਅਰ) 1980-81 ਵਿੱਚ ਇੰਟਰ ਸਕੂਲ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਦਾ ਜੇਤੂ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਇੰਟਰ ਜ਼ੋਨ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ 1979-80 ਵਿੱਚ ਉਪ ਜੇਤੂ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਪੋਰਟਸ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਪੋਰਟਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ.ਐਲ.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਖੇਡਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉਸ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, 24 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਦੇ “ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ” ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੰਜਾਬ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਦੇ ਦਾਖਲਾ ਨੋਟਿਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਨੁਬੰਧ R-2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(21) ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਟੂਰ ਨਾਮਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਖੇਡਾਂ, ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੂੰ ਸਪੋਰਟਸ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖੇਡ ਪੱਧਰ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਦਾਖਲਾ* ਨੋਟਿਸ, ਜੋ ਕਿ 24 ਸਤੰਬਰ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, 1984, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-2। ਉਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਖੇਡ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਏ (ਓਲੰਪਿਕ), ਬੀ (ਰਾਸ਼ਟਰੀ), ਸੀ (ਰਾਜ) ਅਤੇ ਡੀ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ) ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਸਥਿਤੀ; ਸਿਰਫ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਹਿਲਾ, ਦੂਜਾ ਜਾਂ ਤੀਜਾ। ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਮੈਰਿਟ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਜਿਹੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਸਾਲ 1981-82 ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲ 1984 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਕਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਵਜ਼ਨ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(23) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(24) 1984 ਦੇ CWP ਨੰ: 4811, 4845, 4846, ਅਤੇ 4868 ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰ. 1 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰ. ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ।

(25) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਆਰ ਐਨ ਮਿੱਤਲ ਜੇ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪਟਿਆਲਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਖੁਰਾਣਾ,- ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2438 .

16 ਜਨਵਰੀ 1985

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908) - ਸੈਕਸ਼ਨ 148 - ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਮੁਅਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਮੁਅਤਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸੀ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ - ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਸੈਕਸ਼ਨ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ - ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ - ਕੀ ਰੱਖ ਰੱਖਾਯੋਗ ਹੈ - ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਸਿਟੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ - ਕੀ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ।